M'eeloh is also by a K'zayis

אף מעילה בכזית –

OVERVIEW

רבי maintains that there is a היוב מיתה for מעילה במזיד and derives it through the גז"ש of חטא חטא from תרומה, 1 and just as by חיוב מיתה the היוב מיתה for a זר who eats תרומה is בכזית, similarly by מעילה the מיתה is (if he ate) מכזית. Our תוספות discusses the view of the רבנן regarding חיוב מעילה.

asks: תוספות

- תימה לרבינו יצחק דהכא משמע דמאן דיליף חטא חטא סבירא ליה

The ד"י is astounded; for here it seems that whoever derives מעילה from תרומה through the מו"ט of אטא, maintains -

דמעילה בכזית כמו תרומה

That the בכזית is חיוב שעילה, just as by תרומה where the בכזית is חיוב -

וכולהו אית להו גזירה שוה –

However everyone agrees to the הטא חטא חטא (even the רבנן) -

דבפרק² הנהנה (גם זה שם²) יליף מעילה מתרומה למילי טובא

For in תרומה we derive מעילה from תרומה regarding many rules through this בז"ש -

ורבנן לא פליגי ארבי אלא לענין מיתה משום דכתיב⁴ בו ולא במעילה -

And the רבנן do not argue with רבי regarding the גז"ש, only regarding by מעילה do the רבנן maintain that there is no היוב מיתה (despite the גז"ש since by it is written 'ומתו בו וגון; the word בו is superfluous, so we interpret it to mean that only בו, by הרומה, is there a חיוב מיתה but not by - מעילה

ואם כן מאי טעמא דרבנן דלעיל⁵ דאמרי לא אמר שוה פרוטה אלא לענין מעילה -So therefore (since the רבנן also agree to the ש"גו) what is the reason of the רבנן previously, where they stated; 'they did not say the requirement of a שו"ב only regarding מעילה (there is a חיוב מעילה if the מעילה was in a שו"פ) -

אבל בתרומה עד שיהא בו כזית:

Regarding נפש כי תמעול מעל וויקרא (ויקרא ה,טו) איז מקדשי וגו' (מעל מעל וחטאה מעל מעל , and regarding תורה the תורה writes (ויקרא [אמור] (ויקרא ומתו עליו חטא ומתו וגו').

² In the earlier editions it reads דפרק (instead of דבפרק).

 $^{^3}$ See מעילה מה א where the גמרא states; נאמר חטא בתרומה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה מא בתרומה ומא במעילה מה מטא האמור בתרומה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה ובדבר שפוגם בו נהנה ופגימתו והנאתו כאחד ובתלוש מן הקרקע ובשליח שעשה שליחותו אף חטא האמור במעילה פוגם ונהנה ומי שפגם נהנה ובדבר שפוגם בו נהנה ופגימתו והנאתו כאחד ובתלוש מן הקרקע ובשליח שעשה שליחותו.

 $^{^4}$ ויקרא (אמור) נב,ט states (regarding ותרומה that i ויקרא (אמור) ומתו that there is a ויקרא (אמור) יכב,ט tor a זר who eats הרומה.

 $^{^6}$ תוספות may also be asking why by הרומה is a כזית sufficient perhaps it needs a תרומה and a שו"פ (like מעילה). See ראש יוסף.

However by תרומה there is no היוב for a זר eating תרומה unless there is a כזית (regardless whether there is a שו"פ or not). The question is why do not the רבנן derive from the מעילה that by מעילה as well (מרומה (תרומה is only בכזית (regardless if there is a שו"פ or not). חנספות does not answer this question.

SUMMARY

The מעילה should agree that מעילה requires a כזית (from the הבנן).

THINKING IT OVER

- 1. Is תוספות question that we should derive from תרומה that all בכזית is מעילה (even if it is (just) הנאה from הקדש (not only אכילה), or is תוספות question that only מעילה of should require a אכילה (that can remain a שני"פ)?
- 2. Can we answer תוספות question 8 that the reason the רבנן maintain by מעילה that it is because they follow דון מינה איסור מעילה, so just as איסור הנאה is מעילה איסור אכילה (see previous question), so too בשו"פ איסור אכילה 9

-

⁷ See 'Thinking it over' # 2.

⁸ See footnote # 7.

⁹ See מהרש"א.